

ECHE VROUWEN HEBBEN RONDINGEN

(REAL WOMEN HAVE CURVES)

Blijspel in twee bedrijven

door

JOSEFINA LOPEZ

vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ECHTE VROUWEN HEBBEN RONDINGEN - REAL WOMEN HAVE CURVES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOSEFINA LOPEZ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1994 by Josefina López

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

REAL WOMEN HAVE CURVES is opgedragen aan de vrouwen op wie de karakters losjes zijn gebaseerd: mijn moeder Catalina Perales, mijn zuster Esther López, de schrijfster van Fat is a Feminine Issue, S. Orbach, en alle illegale maar nu legale arbeiders van Los Angeles.

VAN DE AUTEUR: Toen ik nog heel jong was liepen mijn beste vriendin en ik eens naar de winkel op de hoek. Mijn ouders hadden me gewaarschuwd tegen niemand te zeggen dat ik geen “papieren” had en heel voorzichtig te zijn als ik op straat liep. Onderweg naar de winkel zagen we “**la migra**” (INS - Immigration and Naturalization Service, *de grenspatrouille van de Immigratie en Naturalisatie Dienst*). Ik wendde me vlug tot mijn vriendin en probeerde me zo “white” mogelijk te gedragen. Ik sprak Engels en praatte over Jordache jeans en Barbiepoppen in de hoop dat niemand ons zou verdenken. Toen ik eindelijk mijn wettige papieren kreeg, herinnerde ik me dit voorval en wist ik dat ik me nooit meer hoefde te verstoppen of bang te zijn. Ik moest ook lachen om mijn *naïviteit* en mijn angst, want wat ik dacht dat “la migra” was, bleken slechts de parkeerwachters van L.A. te zijn. In 1987 werd de Simpson-Rodino Amnestie Wet van kracht, bedoeld om de toevloed van illegale immigranten te doen ophouden. Duizenden illegalen die sinds 1982 in de VS verbleven werden toen gelegaliseerd. De kans van hun leven! Maar... duizenden illegalen vertrouwden de regering niet, meldden zich niet aan omdat ze bang waren dat het een truc was om ze uit het land te zetten. Ze konden - net als ik - niet geloven dat ze na jarenlang schuilhouden en achtervolgd worden, eindelijk vrij zouden zijn om in dit land te wonen en te werken. Ik kreeg mijn verblijfsvergunning nadat ik mijn diploma van de High School had behaald en kon toen doorstuderen. Ik werd geaccepteerd bij de New York Universiteit, maar moest een jaar wachten om in aanmerking te komen voor financiële hulp. Gedurende dat jaar werkte ik bij McDonald's, maar vond dat vreselijk. Omdat ik snakke naar een ander baantje, vroeg ik mijn zuster of ik op haar kleine confectieatelier kon komen werken. Daar heb ik vijf maanden gewerkt en mijn ervaringen daar dienden als inspiratiebron voor REAL WOMEN HAVE CURVES. Op het atelier werkten een aantal Latijns-Amerikaanse vrouwen, allemaal ouder dan ik. Ze vonden het fijn om voor mijn zus te werken omdat zij niet krenterig was. We brachten zoveel tijd met elkaar door - werkend, zwetend en lachend - dat we vriendinnen werden. Ik herinner me dat ik me gezegend voelde dat ik een vrouw

was omdat vriendschap tussen mannen nooit de vergelijking kan doorstaan met dat wat vrouwen bindt als ze samen werken. Het was iets heel speciaals en ik wilde dat aan de wereld tonen. In de VS worden de illegalen “illegal aliens” genoemd. Bij het woord “alien” verschijnt dan meteen het beeld voor ogen van buitenaardse wezens, in plaats van mensen van vlees en bloed. Wezens die niet bloeden als ze gesneden worden, niet huilen als ze pijn hebben, die geen angst kennen of dromen en verwachtingen hebben... Illegalen zijn voor talloze problemen in de VS als zondebok gebruikt. Van drugs en geweld tot economische problemen. Ik hoop dat men in dit land ooit de belangrijke bijdragen van de illegalen zal erkennen en dat men zich zal herinneren dat ook zij eens naar dit land kwamen op zoek naar een beter leven.

Josefina López

Los Angeles

Maart, 1992

PERSONEN:

ANA - 18, mollig en aantrekkelijk, zusje van Estela, dochter van Carmen. Ze heeft onlangs haar high school diploma behaald en is een jonge feministe.

ESTELA - 24, mollig, ziet er niet erg aantrekkelijk uit en is eigenaresse van het "Garcia Confectieatelier".

CARMEN - 48, klein maar dik, moeder van Ana en Estela. Ze kan goed verhalen vertellen.

PANCHA - 32, een grote, dikke vrouw, vriendelijk maar rad van tong.

ROSALI - 29, vergeleken bij de andere vrouwen maar een klein beetje mollig. Ze is lief en makkelijk in de omgang.

DECOR:

Een confectieatelier in Oost Los Angeles. Er staan veel naaimachines om te laten zien dat het een confectieatelier is. Op de vloer staan dozen en plastic zakken en er liggen hopen met allerlei rommel: garen, stukken stof enz. Er staat ook een etalagepop (maat 36). Rechts voor op het toneel staan twee kledingrekken. Aan eentje hangt een roze avondjurk die op een ballerina jurk lijkt. Rechts staat een strijkplank met stoomstrijkbout. Daar dicht bij staat een tafel vol met verrot fruit, vuile vaat, papieren en plastic zakjes en oude lunches. Voor op het toneel is een badkamer. Omdat die in dezelfde ruimte staat wordt een douchegordijn gebruikt om privacy te creëren. Boven de wc hangt een spiegel en is een klein raampje. Ernaast is een fonteintje. Achter op het toneel, in het midden, is de deur, geflankeerd door twee ramen met daarvoor afschuwelijk lelijke gordijnen. Boven de deur, op de muur, hangt een bordje met daarop in rode letters: **Se Prohibe Chismear!** (verboden te Roddelen!) Aan dezelfde muur hangt een grote klok. De linker muur is volgeplakt met allerlei modeillustraties en knipsels uit modebladen van hyperslanke fotomodellen gekleed volgens de laatste mode. Dicht bij de deur hangt een kalender met een plaatje van de **Virgen de Guadalupe**.

TIJD:

Eerste week in september 1987.

EERSTE BEDRIJF:

1e scène - maandagmorgen, 7 september 1987, ± 07.00 uur

2e scène - een paar uur later, ± 11.30 uur

3e scène - een paar uur later, ± 15.45 uur

4e scène - de volgende dag, ± 07.10 uur

5e scène - later op dezelfde dag, laat in de middag

TWEEDE BEDRIJF:

1e scène - woensdag, 9 september, ± 08.15 uur

2e scène - donderdag, 10 september, ± 02.00 uur

3e scène - dezelfde dag, ± 14.00 uur

4e scène - vrijdag, 11 september, ± 14.25 uur

NB - Spaanse tekst is **vet** gedrukt. Achterin vindt u een verklarende woordenlijst.

EERSTE BEDRIJF

1e scène

(HET DOEK GAAT OP. We zien op de klok aan de muur dat het 06.59 uur is. We horen buiten sleutels rammelen en de deur gaat open. ANA en CARMEN komen op. ANA sloft moeizaam naar binnen, gaat naar de meterkast en schakelt de stroom in. Automatisch beginnen alle machines luid te zoemen. De lichten gaan een voor een aan. Uit de radio schettert Spaanstalige muziek. CARMEN draait de radio snel uit. Ze legt haar lunchpakket op tafel. ANA sloft naar haar naaimachine. CARMEN pakt een bezem en gebruikt die om de muizenval onder de tafel weg te halen. Ze bidt dat vandaag de muis eindelijk gevangen is. De muizenval is leeg en ze is erg teleurgesteld)

CARMEN: Pinche rata! Ik krijg je nog wel. *(zet de bezem weer terug. Ze pakt twee dollar uit haar portemonnee en geeft die aan ANA)*

Ten. Ga even naar de bakker.

ANA: Nee. Ik wil weer slapen!

CARMEN: Huevona! Wie zal je zuster helpen als wij dat niet doen? Ze werkt nu al dag en nacht om die jurken klaar te krijgen. **Por fin** doet zij iets nuttigs met haar leven.

ANA: Dat weet ik wel en ik probeer haar te steunen, **ayy!** Ik wil niet naar de bakker. Ik wil geen brood.

CARMEN: Mooi zo. Dan word je tenminste niet nog dikker.

ANA: Amá!

CARMEN: Ik zeg het alleen maar voor je bestwil. **Bueno**, ik zal het brood zelf wel halen, maar heb niet het lef er ook van te eten. *(loopt naar de deur)* Ana, vergeet niet de deuren af te sluiten. Het wemelt in deze straat van de junks en dronkelappen. En niet de deur open doen voor vreemden!

ANA: Ja, ja, dat weet ik. Ik ben geen kind meer. *(doet beide deuren op slot. Ze gaat naar de badkamer en draait de kraan van het fonteintje open. Ze besprenkelt zich met water om wakker te worden. Ze steekt haar hand achter de wc en haalt een notitieblok en een pen tevoorschijn. Spot op ANA. Ze gaat zitten en schrijft het volgende:)* Maandag, 7 september 1987... Ik wil hier niet zijn. Ik kom hier alleen omdat mijn moeder me praktisch het bed uit sleurt, me in de auto duwt en naar het atelier rijdt. Ze bonst op de... Nee. *(streept 'bonst' door)* Ze klopt op de... Nee. *(streept 'klopt' door)* Ze bonst op de garagemuur en omdat ik dan denk dat er een aardbeving is, kom ik vlug mijn bed uit. Dan grijpt ze me en ben ik

haar gevangene... Is het egoïstisch van me dat ik niet elke ochtend - inclusief zaterdag - om half zeven wakker wil worden om hier voor 67 dollar per week te gaan werken? O, maar dat is nu eenmaal het leven van een Chicana in de confectie-industrie. Goedkope arbeid... ik heb geprobeerd mij zuster wat hints te geven voor opslag, maar zij zegt dat ik niet snel genoeg werk om het minimumloon betaald te krijgen... De weken worden al langer en ik kan gewoon niet geloven dat ik hier terecht gekomen ben. Ik heb net mijn diploma van de High School behaald... Meest al mijn vrienden zitten nu op de universiteit... Het lijkt net of ik achteruit ga. Ik doe nu het werk dat gewoonlijk wordt gedaan door illegale aliens. (*schrikt "illegale aliens"*) Nee, ongeregistreerde arbeiders... Anders klinkt het net of deze mensen van Mars komen... Binnenkort krijg ik mijn tijdelijke verblijfsvergunning en dan, na twee jaar, krijg ik mijn Green Card.... Ik ben blij dat ik eindelijk legaal ben, maar ik dacht dat dan alles anders zou zijn... Wat ik eigenlijk het liefst zou doen is schrijven...

CARMEN: (*achter het toneel, onderbreekt Ana*) Ana, doe de deur open! (*bonst buiten op de deur. Ana bergt snel haar schrijfwerk op en gaat de deur open doen*) Schiet op! Ik word achterna gezeten door een dronkaard! (*ANA pakt de sleutels om beide deuren te openen*) Schiet op! Hij loopt al achter me aan sinds ik uit de bakkerswinkel kom. (*ANA opent de eerste deur. CARMEN staat ongeduldig achter de traliedeuren te wachten. Als ANA die opent stormt CARMEN nerveus naar binnen. ANA sluit de deuren weer snel en kijkt uit het raam*)

ANA: Amá, dat is geen dronkaard, dat is een "Halleluja"!

CARMEN: Maar hij zat me achterna!

ANA: Ik weet het, die Jehovah's Getuigen geven nooit op. (*CARMEN legt de zak met brood op tafel. Ze vult een pannetje met water om koffie te maken en zet dat op een verwarmingsplaatje*)

CARMEN: Pos yo ya no veo. Ik zie niks. (*gaat naar haar tas en haalt haar bril eruit. Ze zet die op, kijkt uit het raam en ziet niemand*) Ik had eigenlijk al moeten stoppen met werken en een **abuelita** zijn, die voor haar kleinkinderen zorgt... Ik weet niet waarom ik nog werk. Ik heb artritis in mijn handen, mijn ogen gaan achteruit van al dat naaien en deze arm kan ik nog nauwelijks bewegen... (*ANA besteedt er zoals gewoonlijk geen aandacht aan*)

ANA: (*zonder medeleven*) Ja hoor, Amá.

CARMEN: Ik vraag me af waar Estela is. Ze had hier allang moeten zijn.

ANA: Ik dacht dat ze al vroeg van huis wegging.

PANCHA: (*verschijnt achter de traliede deur*) **Buenos días, Doña Carmen.** Kun je de deur open doen?

CARMEN: **Buenos días, Pancha. Cómo esta?**

PANCHA: Gaat wel.

CARMEN: **Que bien.** Ik heb vandaag wat **mole** voor ons allemaal meegebracht.

PANCHA: Wat ben je toch royaal, **Doña Carmen.**

CARMEN: Het stond al drie dagen in de koelkast en ik dacht dat het groen werd, dus heb ik het maar meegenomen. Zonde om het weg te gooien.

PANCHA: Is het nog goed?

CARMEN: Natuurlijk, ik maak heerlijke **mole.**

ROSALI: (*verschijnt achter de traliede deur*) **Doña Carmen,** de deur.

CARMEN: Hij is open, Rosali. **Buenos días.** Hoe gaat het er mee?

ROSALI: (*komt binnen*) Goed, zoals altijd, **Doña Carmen.**

CARMEN: Ik heb **mole** voor ons allemaal meegenomen.

ROSALI: O ja? **Ayy, gracias,** maar je weet toch dat ik op dieet ben?

CARMEN: Probeer toch een kleine taco, **no te va hacer daño.** Probeer het maar.

ROSALI: Het is vast heerlijk, maar ik zit nu bijna op maat 38.

CARMEN: **Si.** Je bent wat dunner. Hoe doe je dat?

ROSALI: Ik ben op een geheim dieet... Oriëntaals.

CARMEN: Aha... 't Is waar, die Japanse vrouwen zijn altijd mager. **Pues,** vertel me je geheim, Rosali. Misschien kan ik op die manier deze vetrollen kwijtraken. (*knijpt in haar buik*) **No mas mira que parezco.** Je kunt mijn taille niet eens meer zien. Maar weet je wat het eigenlijk is? Gewoon water. Na al die baby's kon ik het water niet meer kwijtraken. Alsof ik verstopt ben. (*ROSALI en ANA lachen*)

ROSALI: **Si, Doña Carmen.**

ANA: Ja, natuurlijk, **Amá.**

CARMEN: **Y tu?** Waarom lachen jullie? Jullie komen nog wel. Toen ik jullie leeftijd had was ik niet zo dik als jullie. En kijk eens naar je **chichis.**

ANA: **Amá!**

CARMEN: (*pakt ANA's borsten alsof ze die weegt*) Ze wegen elk beslist vijf pond.

ANA: **Amá,** blijf van me af!

ROSALI: Waar is Estela?

CARMEN: Dat weten we niet. Ana, ik denk dat je maar even naar huis moet bellen om te horen of ze daar is.

ROSALI: Omdat haar zoete kwelgeest hier buiten zijn auto staat te

wassen.

ALLEN: Ja? *(opeens spring ESTELA onder een deken vandaan, die op de grond lag. De VROUWEN schrikken en gillen, maar al snel komen ze achter haar aan als ze naar het raam loopt om te gluren naar haar Tormento)*

ESTELA: **Ayy que buenote!** Wat is het een stuk.

ANA: Niet overdrijven.

ESTELA: **Mi Tormento! O mi Tormento!**

CARMEN: Wij dachten dat je vroeg van huis was gegaan.

ESTELA: Nee, ik was gisteravond nog zo laat aan het werk dat ik besloot maar hier te blijven slapen.

CARMEN: Maar waarom zei je dan niets toen wij...

ESTELA: Ik hoorde jullie wel binnenkomen, maar ik wilde horen wat voor **chisme** je over me zou vertellen, **Amá**.

CARMEN: Ik? Ik roddel niet!

ESTELA: Nee... natuurlijk niet, **Amá**. Nou, ik ga naar de winkel. *(rent naar de spiegel)*

PANCHA: Ik snap niet waar je je nog druk om maakt, hij geeft alleen maar om zijn auto.

CARMEN: **Vénganse**, ik denk dat het water kookt. *(de vrouwen groepen om de tafel voor de koffie. PANCHA en CARMEN pakken brood. ESTELA gaat naar de badkamer en borstelt haar haar en doet lippenstift op. Dan trekt ze een step-in onder haar rok aan, wat nogal moeilijk gaat, maar ze is vastbesloten. Ze pakt een deodorantstick en gebruikt die. Ook pakt ze een fles parfum)*

ESTELA: **Aquí por si me abraza.** *(ze sproeit parfum op haar polsen)*

ANA: *(bespot ESTELA ten overstaan van de anderen)* Hier voor het geval hij me omhelst.

ESTELA: **Aquí por si me besa.** *(ze besproeit haar hals)*

ANA: Hier voor het geval hij me kust.

ESTELA: **Y aquí por si se pasa.** *(ze spuit onder haar rok)*

ANA: En hier voor het geval hij... je weet wel. *(de VROUWEN staan bij de deur en de ramen en kijken naar buiten. ESTELA komt uit de badkamer)*

ROSALI: Hij is weg.

CARMEN: **Si, ya se fue.**

ESTELA: Nee! Weet je het zeker? *(ESTELA gaat naar de deur, maar voor dat ze daar is doet CARMEN die dicht)*

CARMEN: *(verschrikt)* **Dios mio!** *(CARMEN neemt snel een slok van haar koffie en kan daarna nauwelijks ademen)*

ESTELA: **Qué? Amá, qué pasa?**

CARMEN: Ik zag een busje!

ROSALI: Wat voor busje?

CARMEN: *La migra!* (alle VROUWEN verstoppen zich snel en wachten tot ze gevonden worden. Even later realiseert PANCHA zich iets)

PANCHA: **Pero**, waarom verstoppen we ons? We zijn nu allemaal legaal.

CARMEN: **Ayy, de verras!** Helemaal vergeten! Al die jaren dat we illegaal waren - ik kan er nog steeds niet aan wennen.

PANCHA: Ik ook niet. (*pakt een stuk brood*) Ik heb opeens geen trek meer.

ROSALI: Ik ben niet bang van ze! Ik werkte vroeger in fabrieken en steeds wanneer ze een inval deden ontsnapte ik door het wc-raampje, **y ya**.

ANA: Ik hoorde gisteravond op het nieuws dat de patrouille van **la migra** van plan is een heleboel invallen te doen.

PANCHA: Ze worden nu link om te proberen die Amnestie Wet er door te drukken.

ANA: Goddank ben ik nu legaal. Ik hoef nooit meer te liegen op formulieren, behalve misschien over mijn gewicht...

ROSALI: **Saben qué?** Gisteren heb ik mijn eerste credit card gekregen.

CARMEN: **Pos cómo le hiciste?** Hoe?

ROSALI: Ik heb gelogen op het aanvraagformulier en nu heb ik een **Americana Express**.

ANA: En nu heb je twee Groene Kaarten en je gaat nooit meer het huis uit zonder. (*ANA lacht zich een kriek maar geen van de andere VROUWEN snapt de grap. ANA's lachen wordt langzaam minder*)

PANCHA: **Doña** Carmen, laat die mannen in hun busje maar komen! Wat kan het ons schelen? We zijn hier nu allemaal legaal! (*gaat naar de deur en opent die wijd. Ze glimlachen allemaal trots en opgelucht, maar ESTELA, die al die tijd haar vuisten voor haar gezicht gehouden heeft, zegt eindelijk wat*)

ESTELA: Ik niet. (*PANCHA gooit de deur dicht*)

ALLEN: Jij niet?!!!

ANA: Maar je bent met mij mee geweest voor de vingerafdrukken en het medisch onderzoek.

ESTELA: Ik heb de formulieren niet weggestuurd.

ROSALI: Maar je komt in aanmerking.

ESTELA: Ik heb een strafblad.

ALLEN: Nee!

ESTELA: Dus ik vraag het niet eerder aan voor dat verjaard is.

CARMEN: Estela, wat heb je uitgehaald?

PANCHA: Qué hiciste?

ESTELA: Nou, eigenlijk heb ik twee strafbare dingen gedaan.

CARMEN: Twee? **Y por qué no me habias dicho?** Waarom is de moeder altijd de laatste die het weet?

ESTELA: Omdat dat ene nogal gênant was...

CARMEN: Aver dime, condenada! Wat heb je gedaan?

ESTELA: Ik werd gearresteerd voor het illegaal in bezit hebben van...

ROSALI: Marihuana?

PANCHA: Een pistool?

ESTELA: Een kreeft.

ALLEN: Nee!

ESTELA: Buiten het seizoen.

CARMEN: Mentirosa!

ANDERE VROUWEN: Je maakt een grapje!

ESTELA: Aha! Ik lieg niet! Ik werd bijna geboeid weggevoerd naar de gevangenis. Het wordt je in Santa Monica Beach heel zwaar aangerekend als je een kreeft probeert te "ontvoeren". Ik moest voor de rechtbank verschijnen, maar dat heb ik nooit gedaan.

PANCHA: Maar dat is geen zware misdaad; **de qué te apuras?** Waar maak je je zorgen over?

CARMEN: (*vindt het niet leuk*) Dat was je eerste misdaad. Maar je zei twee.

ESTELA: Ik ben aangeklaagd omdat ik achter geraakt ben met mijn afbetaling op de machines.

ANA: **Y los** achtduizend dollar die je hebt gehad van je ongevallenverzekering was niet genoeg?

CARMEN: Maar ik dacht dat alles betaald was.

ESTELA: Ik heb het meeste ervan gebruikt voor een aanbetaling, maar ik had ook nog een nieuw stoomstrijkijzer nodig, een lockmachine... Ik dacht dat ik de maandelijkse afbetalingen kon voldoen als alles ging zoals ik gepland had.

CARMEN: Pos qué paso?

PANCHA: Wat is er gebeurd?

ESTELA: Je weet toch dat we nooit op tijd klaar zijn. Daarom betaalt de firma Glitz me niet voordat we dat zijn.

ROSALI: Pero de orders zijn te groot. We heb nog minstens twee naaisters nodig.

ESTELA: Pues si. Maar ze betalen me niet genoeg voor meer personeel. Dus omdat zij mij niet betalen, kan ik jullie niet betalen en kan ik die klojo's die me de machines verkochten ook niet betalen.

CARMEN: Ayyy, Estela, hoeveel ben je ze schuldig?

ESTELA: Twee duizend dollar...

CARMEN: **Hora si que estamos bien jodidas!** (*de VROUWEN zuchten wanhopig*)

ESTELA: ...Ik heb mijn best gedaan. Ik heb ze twee weken geleden wat geld gestuurd en uitgelegd hoe de situatie was, maar ik heb een brief van hun advocaat terug gekregen. Ze slepen me voor het gerecht...

PANCHA: Dus je had twee weken geleden geld! Hé, je zei tegen ons dat je ons niet kon betalen omdat je geen geld had. En wij zijn **bien pobres**, Ik kan soms niet eens een buskaartje betalen en jij geeft meer om je machines dan om ons.

ESTELA: Ze gaan alles van me afpakken!

ROSALI: Qué?!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto